

Geacht commissieleden, collegeleden en overige aanwezigen.

Mijn naam is Willie Coumans. Ik ben bestuurslid van de Stichting streekmuseum de Schippersbeurs. Graag wil ik namens het bestuur een toelichting geven waarom wij streven naar een uitbreiding van het museum.

Onze stichting is een vrijwilligersorganisatie, die zich al 52 jaar inzet voor het behoud van het cultureel erfgoed van de Maasstreek. Dit willen wij ook in de toekomst blijven doen op ten minste het nivo van nu. We zijn een streekmuseum. Een museum in, doch niet uitsluitend voor Elsloo, maar voor alle inwoners van Stein en aangrenzende streek. Ons doel is om ons aller cultureel erfgoed voor iedereen toegankelijk te maken en door te geven aan de ons opvolgende generaties. De waarde hiervan is niet meetbaar, en ook niet af te leiden van alleen bezoekersaantallen (die trouwens positief zijn), het gaat om maatschappelijk kapitaal.

Niet voor niets zijn we een gecertificeerd museum. Dit is een landelijk kwaliteitskenmerk voor musea welke vele, grotere musea in Nederland graag zouden hebben. De uitstraling van onze activiteiten gaat dan ook veel verder dan de museummuren. Daar zijn we trots op.

Echter, al vanaf 2000 hebben we last van met name drie knelpunten om het museum en ons werk te verbeteren. Ze belemmeren ons de collecties welke wij beheren volledig tot zijn recht te doen komen en onze activiteiten verder te ontplooien.

Deze knelpunten zijn:

1. tekort aan expositieruimte,
2. tekort aan opslagmogelijkheden,
3. ontbreken ontvangstruimte voor groepen.

Daar is een aantal actuele ontwikkelingen bij gekomen. De toenemende behoefte aan een informatie en studieruimte voor bijv. studenten, collega heemkundigen en onderzoekers, waarin we nu onvoldoende voorzien. Ook de toenemende behoefte aan toegankelijkheid voor minder validen speelt ons parten.

Wat betreft het tekort aan expositieruimte gaat het om meer dan alleen de collectie van Dhr Rouvroye over de crisis en bezettingstijd (waarvan overigens de hoge waarde ook door experts op dit gebied onderkend wordt). We hebben in de loop van de vele jaren van ons bestaan een rijke, unieke collectie verzameld, die ons in staat stelt een helder beeld te geven van het leven, wonen en werken in de periode 1650 tot 1950 van de bewoners van onze streek.

In de nieuwbouw zal ook plaats ingeruimd worden voor collecties die nu elders (noodgedwongen kwalitatief ontoereikend) in het museum zijn tentoongesteld, zoals over de aanleg van het Julianakanaal. Hierdoor komt plaats vrij voor andere onderwerpen, zoals

de kledingcollectie en stukken over de Maasvaart die nu wegens plaatsgebrek zijn opgeslagen.

Vanwege het gebrek aan depotruimte kunnen we momenteel niet blijven instaan voor goed behoud van museumstukken die opgeslagen moeten worden. In het museum benutten we momenteel alle hoeken en gaten voor opslag tot de kasten in de expositieruimten aan toe (die daar niet voor bedoeld zijn). Zelfs de kleine kantoorruimte annex keuken wordt als depot gebruikt.

Als voorbeeld wil ik ook aanhalen de opslag van de kostbare collectie textiel, die bestaat uit kleding van de vorige eeuwen, misgewaden, uniformen, vaandels etc. Er zijn al voorwerpen opgeborgen bij vrijwilligers thuis en bij particulieren. Laat duidelijk zijn dat wij niet verzamelen om te verzamelen. Bij de aannahme van stukken selecteren wij die zorgvuldig op de unieke waarde met samenhang in het geheel en die daarom niet verloren mogen gaan.

Wat betreft het ontbreken van een ontvangstruimte. Het is belangrijk dat wij voor schoolklassen een ruimte hebben waar schoolprojecten kunnen worden uitgevoerd en voor groepen lezingen gehouden kunnen worden en beeldmateriaal kan worden getoond. Deze activiteiten zijn nu alleen mogelijk met veel improvisatie. Een adequate ontvangstruimte is dan ook een verrijking voor ons presentatie- en educatiewerk en zal het voor groepen ook aantrekkelijker maken om te participeren.

Over de nieuwbouw zelf zal ik hier ingaan op de hoofdlijn. Het bestuur is sinds 2000 bezig met mogelijkheden te zoeken voor uitbreiding. In 2003 is dit, op ons verzoek, ook onderzocht door architectenbureau Satijn uit Maastricht. Zij hebben alle mogelijkheden in overweging genomen en afgewogen, ook de zorgvuldige inpassing in de historische omgeving was een zeer belangrijk onderdeel van het onderzoek. Het bureau kwam tot de conclusie dat het de enige mogelijkheid is om de uitbreiding te lokaliseren in de achtertuin van het museum.

De daarop volgende jaren zijn we met diverse bestuurders en instanties in gesprek gebleven om toch tot een uitbreiding te komen. Echter de financiering was en bleef een struikelblok. We waren dan ook zeer verheugd toen de gemeenteraad uit eigen initiatief in 2009 een bedrag beschikbaar stelde voor uitbreiding van het museum. Wij namen het project met veel elan weer op. Om uiteindelijk te komen op het punt waar wij nu vandaag hier met zijn allen staan.

Als lokatiekeuze is een uitbreiding op een andere plek dan bij het museum ondoenlijk. Er is geopperd dat het kasteel of het oude raadhuis ook opties zijn. Doch, onze activiteiten zijn één samenhangend geheel. Dat kan je niet verdeeld uitvoeren en exposeren op twee uit elkaar gelegen lokaties. Het is ook niet logisch om met je bezoekers naar twee verschillende lokaties te moeten gaan.

Qua uiterlijk in de omgeving zal de verandering met de nieuwbouw in essentie beperkt blijven tot een andere aanblik van de kant van de sjop, zeg maar het aangezicht richting tuin als men op de binnenplaats staat. De meest opvallende verandering zal immers zijn dat in plaats van de sjop daar een transparante entree komt naar de nieuwbouw. Voor de rest verandert er aan de omgeving, vanuit alle kanten bezien, nagenoeg niets.

We benutten voor de nieuwbouw de ruimte van de achtertuin die verder geen nadere natuurwaarde heeft en die geen andere functie heeft dan achtertuin, zoals er tientallen zijn binnen de bebouwde kom. Bovendien ontstaat er na de bouw visueel weer een tuin, vanwege het sedum dak dat nauwelijks boven het huidige tuinniveau zal uitkomen.

Het nieuwbouwplan is goedgekeurd door de welstandscommissie en monumentencommissie van onze gemeente en zal ter goedkeuring aan de minister worden aangeboden. Ambtelijk (vanuit het Steunpunt Archeologie en Monumentenzorg Limburg) is bericht dat geadviseerd zal worden om het ontwerp goed te keuren. De reden hiervoor is dat men vindt dat het ontwerp bijzonder goed wordt ingepast in de omgeving en dat we van de bestaande monumentale gebouwen af blijven.

M.a.w. en samengevat:

Er is geen sprake van over de oude dorpskern heenwalsen

Er is geen sprake van vernietigen van natuur

Er is geen sprake van verstoring van de kwaliteit van de leefomgeving

Er is geen sprake van aantasting van het oude dorpsgezicht

En er is al helemaal geen sprake van een bunker!

Wel is er sprake van een enorme lift van de kwaliteit van het museum dat daarmee up to date en toekomstigbestendig wordt en een verrijking is voor de gehele gemeente Stein.

Kortom. We zijn er van overtuigd dat met dit ontwerp de gemeente een zeer verantwoorde keuze maakt op zowel functioneel, planologisch en stedbouwkundig vlak.

Dank voor uw aandacht.